

Zac Poonen: Női vezetők

2007. május (2)

Nevez ki Isten nőket népe vezetőiül? Isten első választása mindig a férfi – ahogyan az meg van írva 1.Tim. 2,12-14-ben két megindoklással. Először, mivel Ádám teremtett először, Éva pedig segítőtársnak lett teremtve Ádám számára. Másodsor, mivel először Éva lett félrevezetve és vétkezett. Ez okból mondja az Úr Pál által: „Nem engedem meg az asszonynak a tanítást a gyülekezetben, sem azt, hogy a férfin uralkodjék”. Az asszony vezetheti a vasárnapi iskolát, ahol oktathatja a gyermekeket, és a nőket a női összejövetelen. Taníthatja gyermekeit is otthon. De nem lehet a gyülekezet vezetője, egyházi szolgálója. Ez Isten tökéletes akarata. Ézsaiásnál azt mondja az Úr, ténylegesen reménytelen a helyzet akkor, ha népét asszonyok vezetik (Ézsaiás 3,12)

Mit tegyen azonban Isten, amikor azt látja, hogy Izraelben (vagy a gyülekezetben) minden férfi hanyag, lusta, tétova! Isten ekkor előhoz egy „Debórát”. Évek hosszú során át sok „Debórát” választott az Úr szolgájaként – és én mindegyikért magasztalom Istent. Isten felhasznált asszonyokat misszionáriusokként, szerzőkként a lelkek megmentésére és a Krisztus teste építésére. Amikor Isten egyetlen férfit sem talál, asszonyokat fog felhasználni – minden szolgálatban. Ez az, amit Debórától tanulunk.

Az újszövetségi idők ígérete: „Kitöltöm Szellememet leányaitokra és fiaitokra, ifjaitokra és szolgálóimra – férfiakra és nőkre – és prófétálni fognak” (Csel. 2,17-18). Fülöpnek volt négy hajadon leánya, akik ezt az ígéretet fel is használták és prófétáltak (Csel. 21,9). Ha arra nem is hivatottak az asszonyok, hogy egyházi szolgák legyenek vagy tanítsanak, mindazáltal prófétálhatnak (építhetnek, bátoríthatnak, vigasztalhatnak – 1.Kor. 14,3) és szólhatják tovább Isten Igéjét a gyülekezet építésére. 1.Kor. 11,4 erről nagyon világosan szól.

Debóra (Bírák 4,4). prófétánő volt (Bírák 4,4). Lapidótnak volt a felesége. Nem tudom milyen ember volt Lapidót atyafi. De nem akadályozta a feleségét abban, hogy bírónő legyen. Mellette ült szelíd, nyugodt szellemmel, és bátorította őt szolgálatában! Talán segített ellátni otthon a gyerekeket is. Isten nem tudta Lapidót atyafit felhasználni, de a feleségét igen. Istennek legyen hála az ilyen atyafiakért.

A Cselekedetek könyvében olvasunk egy házaspárról, Akviláról és Priscilláról. Úgy tűnik, mintha Priscilla jobban ismerte volna Istent és az Írást, mint férje, Akvila. Ugyanis az őt helyből, ahol az Újtestamentum együtt említi őket, négyben „Priscilla és Akvila”-nak írja, nem pedig „Akvila és Priscilla”-nak (Csel. 18,18,26; Róm. 16,3; 2.Tim. 4,19)! A sorrendnek ilyenkor jelentősége van. Nyilvánvaló tény, hogy sok olyan feleség van, aki Istent és az Írásokat jobban ismeri, mint a férje.

Priscilla mindazáltal egy csodálatos nőtestvér volt, aki tudta, hogyan rendelje alá magát férjének, Akvilának. Amikor hallotta a zsinagógában Apollóst beszélni, és észrevette, hogy az még nem teljesen értette meg az igazságot, meghívta házukba, ahol férjével együtt leültek beszélgetni vele, elmagyarázta neki Isten útját, ami alapvetően megváltoztatta Apollós szolgálatát (Csel. 18,24-28). Nem a zsinagógában javította ki őt Priscilla. Nem, hanem otthon. Ez szép példa ettől a nőtestvértől, aki asszonyként tudta a helyét, akinek azonban volt olyan kenete Istentől az életén, hogy férfiaknak is áldásul legyen. Apollós végül Pál apostol munkatársa lett. De az, aki őt először az igaz útra vitte, egy asszony volt, Priscilla!

Debóra mindig egy pálmafa alatt ült, Izrael fiai pedig hozzá mentek fel, hogy ítéletet tegyen (Bírák 4,5). Férje, Lapidót talán éppen a konyhában az ebédet készítette, mialatt ő az Izraelt ítélte. Istennek így kellett tennie, mivel Izraelben minden férfi annyira elnőiesedett. Azután hívatta Debóra Izrael legbátrabb férfiát, Bárakot, hogy Izraelt harcba vezesse. Tudta a maga határát, hogy ő asszonyként nem vonulhat ki az ütközetre. Szüksége volt egy férfira, mint Priscillának Akvilára.

Debóra szólt Báráknak: „Vigyél magaddal 10.000 embert és szállj harcba Sisera ellen, és az Úr a kezébe fogja adni őt” (Bírák 4,6-7). Ez az Úrnak egy világos és érthető prófécija volt. Mit felelt azonban Izrael legbátrabb férfiája? „Ha velem jössz, elmegyek. Kérlek, gyere el velem”. Félt Debóra nélkül menni! Így Debóra kész volt Bárákkal kivonulni. Mennyire elnőiesedett volt Izraelben a legbátrabb férfi! És ő volt a képviselője az összes többinek. Mivel Bárak ennyire elnőiesedett volt,

Debóra azt mondta neki: „Sisera megölésének a dicsőségében nem lesz részed. Azt egy asszony kapja meg”. Végül Jáel volt az az asszony, aki megölte Siserát (22. vers).

Ez minden férfi számára egy lecke. Isten csalódott, ha egyetlen olyan férfit sem találhat, aki vezesse népét. Isten munkáját azonban az nem akadályozza meg, hogy a férfiak kudarcot vallanak. Helyettük asszonyokat használ fel. Isten évtizedeken át sok asszonyt használt fel, minden kontinensen, hogy számára nagy munkát végezzenek. Isten nincs korlátozva férfiakra, hogy művét véghezvigye. Miután Izrael Siserától megszabadult Debóra és Bárak elénekelték egy éneket (5. rész). A 16. vers szól a különböző törzsekről, akik eljöttek, hogy a háborúban részt vegyenek. Azután a 23. versben ezt olvassuk: „Átkozzátok Mérózt!” Miért kell átkozni Mérózt? Azért, mert nem tett semmit. Nem ment az Úr népe segítségére, amikor az ellenség jött.

Lehet, hogy nem követtél el semmi bűnt. De ha nem vonulsz ki az ütközetre, hogy az Úrért harcolj, akkor vétkezel. Bűn hátradőlni, és semmit sem tenni, amikor mások az Úr ügyéért harcolnak. Ez nem elkövetett bűn. Ez a mulasztás bűne.

A bűnnek két fajtája van: elkövetett bűn és a mulasztás bűne. Elkövetett bűn az, amikor valami hamisságot teszünk. A mulasztás bűne az, amikor semmit sem teszünk, pedig volna mit tennünk. Az irgalmas szamaritánus példázatában a pap és a lévita nem vállalt semmit. Az volt a bűnük, mint Mérózé. Tehát, amikor az Úr „katonáit” nem támogatod, és nem vonulsz ki a harcra magad is, akkor bűnt követsz el.

Forrás:

Christian Fellowship Church – Bangalore, India

www.cfcindia.com